

KOZINA • Ob svetovnem dnevu poezije smo poklepetali s Patricijo Dodič, pesnico in knjižničarko na Kozini

“Poezija je kavč za razmislek”

Njeno pesem lahko navdihne vse mogoče: ljubezenska strast, bolečina ob očetovi smrti, mati, domača vas Obrov, spomin na vrnitev v spremenjeno Sarajevo ... Na svetovni dan poezije objavljamo pogovor s Patricijo Dodič, pesnico in knjižničarko v kozinski enoti Kosovelove knjižnice Sežana.

• ANDRAŽ GOMBAČ

Slovenistka in francistka **Patricija Dodič - Patra** pravi, da piše brez prestanka, a napisano zatem skrbno pili in odbira. Zbirkam *Pet minut blaznosti*, *Črno obrobljene oči*, *Wada* in *Ljubimje* je nedavno pri založbi Amalietti & Amalietti dodala še *Ekstremofila*.

• **21. marec je tudi prvi pomladni dan. Zbirko *Ljubimje* (2015) ste pričeli z zapisom: “V enem izmed členov ustave natanko piše, da imamo vsi pravico do svoje pomladi.”**

“To je moj najljubši letni čas. Povezujem ga s prebujanjem življenja. Doživela sem že kar nekaj prelomnic, zato sem osredotočena samo na življenje, na pomlad, na cvetenje, na sonce - na pozitivno! Pomlad je zame simbol ljubezni do življenja.”

• **Kdo pa nam krati pravico do pomladi?**

“Sami si jo. Ker prioritete vidimo v tistem, kar ni pomembno in resnično povezano s človekom. Recimo v potrošništvu in drugem, kar mi ni blizu. Takšno ravnanje človeka odtuja od človeka

in tudi od narave, ki je pri meni na prvem mestu.”

• **Pred poezijo?**

“Poezija je zame način bivanja. Kakor je tudi narava. Vse je prepleteno. A narava je res prva, saj človeku daje vse, kar potrebuje. Če bi šlo, bi z veseljem živela prvobitno, 'primitivno', kakor kakšni Indijanci. Se pa ne bi odrekla poeziji. Vse, kar živim, živim na polno.”

• **Od kdaj je poezija vaš način bivanja?**

“Že od otroštva, čeprav je bilo že pred tem risanje, likovno ustvarjanje ...”

• **... ki ga še ohranjate.**

“Seveda, ohranjam vse, kar je del mene. Poezija je bila zame zmeraj - pa četudi se te besede danes otepajo - terapevtska. Bila je pribežališče, skoznjo sem lahko spravila, kar je vrelo v meni. Občutke, razmišljanja, vse sem spravila v tistih nekaj besed poezije. Dolgo pa si nisem mogla reči pesnica, saj je bila poezija zame zmeraj sveta in sem se ob njej počutila zelo majhno.”

• **Kateri pa za vas ostajajo “veliki pesniki”, taki, h ka-**

terim se radi vračate?

“Zanimiva mi je vsa in vsakršna poezija, čutim pa, da so mi bliže latinskoameriški, romanski pesniki. Mogoče zaradi čustvenega in čutnega ubesedovanja. Močni so v metaforah, ki so mi blizu. Imenovala pa ne bi nobenega - bedasto se mi zdi primerjati pesnike, kakor se mi zdijo nepoštena tudi tekmovanja, zato se ne udeležujem več razpisov in podobnega. Poezija je tako intimna, da ne moreš tega primerjati s tistim in meriti, kateri je boljši. Jasno, kakšna pesem se nam zdi slaba, nekakovostna, a avtorju morda pomeni vse.”

• **Poezija je intimna, a ob enem zasukana v javnost.**

“Res je, moraš jo zasukati v javnost, saj namenjena le sebi nima pomena.”

• **Tudi **Glorjana Veber** v spremni besedi k vaši novi zbirki *Ekstremofil* omenja razgaljanje ...**

“Dejansko gre za to, a moraš imeti razčiščeno, koliko se želiš razgaliti. Že od začetka sem vedela, da ne pišem pesmi, ki bi bile vsesplošno sprejemljive, ljudske, take, ki bi božale.”

• **Na javnih branjih marsikoga osupnete z izrazito erotičnimi pesmimi.**

“Vem. (smeh) Osupnem tudi, ker svojo poezijo čutim kot ustvarjeno za glasno branje - z močnim, temnim, strastnim glasom.

Koga najbrž osupnem že z direktnostjo, seveda pa zlasti z erotičnostjo, ki je ... ne ravno tabu, a vsekakor tema, ki se je ljudje ne dotikajo radi. Vsaj ne javno, skrivaj pa zelo pogosto in radi. A zame je pesnjenje o erotiki kot dihanje - nekaj nujnega in zelo naravnega. Taki ljudje pač smo, že rojeni iz erotike. Nočem pa bralcev provocirati. Raje trkam na njihovo vest, jih nevsiljivo, na primer, opozarjam na svojo veliko bolečino - ne morem prenašati nasilja nad nemočnimi, zlasti nad mladiči, ne samo človeškimi. Odkar pišem poezijo, želim z njo človeku dati misliti. Poezija je kavč, na katerega danes še lahko sedeš in o čem razmisliš. Kajti sicer samo hitimo - morda tudi zato poezija ni najbolj priljubljena. Ker terja čas in je čustvena.”

• **Ali obiskovalci knjižnice ne segajo po njej?**

“Opažam, da v času šolanja še segajo, ker tudi morajo. Med odraslimi pa ima poezija malo bralcev. Enkrat na teden delam tudi v sežanski knjižnici, kjer ima poezija nekaj več bralcev. Tudi zato, ker tja prihajajo še zamejski Slovenci, ki jim lepa domača beseda pomeni več kot 'matičnim' rojakom.” •

Sledi vode. Ali kako je tema žametna. (očetu)

Oreh je skozte razpredal korenine. Lastovica odhaja. Da ji nekje na pol poti lovci na Malti prestrelijo krila. Drugače diši poležano mesto. Copati brez nog iščejo gospodarja. Sen, v katerega si nastlal želje, barva sence v obratno smer. Danes dlan izgubljeno išče dlan.
Beseda išče sobesedo.

Danes je tema v meni žametno listna.
iz zbirke *Ekstremofil* (2017)

Patricija Dodič pravi, da je poezija zanjo način bivanja - kakor tudi narava.